

Települési Értéktár

Dabrókai betyár csárda

De sokszor énekelhették dalainkat a közel háromszáz éves Dabrókai csárda falai között az ott oltalmat, pihenést kereső szegénylegények! Meg mások is, akiket csak odavetett a történelem sodra: végvári katonák, kuruc vitézek, a Napóleon hadait váró nemesi felkelők, a szabadságharc előtt és után a katonafogdosás elől betyársorba menekülő száműzöttek, akik rövid pihenést főképp a csárdák falai között találhattak.

A Dabrókai csárda Veszprém és Vas megye határán áll, délről a Torna patak határolja, a Marcal nyugatról. Hányszor néztek farkasszemet a magyar végvári vitézek az idáig száguldozó török martalócokkal; Vak Bottyán és Béri Balog Ádám kuruc vitézei az itt emelt sáncok mögött védték a Dunántúlt az osztrák labanc hadak ellen; itt tartották fel 1809-ben a felkelő nemesi csapatok Napóleon egyik hadseregét. Ebben a csatában a csárda udvarán is ágyúk voltak felállítva, így már az európai történelembe s bevonult ez az egyszerű épület.

Az 1848-1849-es szabadságharc előtt és után kialakult betyáréletben a Bakony-erdő és környéke, csárdái, kedvelt tartózkodás helye volt az üldözötteknek. A Dabrókai csárda is igen sokat szerepel az egykor betyár- kihallgatási iratokban. Két fontos út találkozásánál feküdt, az átvonuló kereskedők, vándorok, állathajcsárok pihenőhelye volt. Az 1850-es években többször is elrendelt lebontástól szerencsére megmenekült az épület.

Forrás: <https://dabrokacsarda.hu/>

